

Слѣдъ всичко това Гурка завели въ Пѣшовата къща и Рауха въ друга, нѣ хозаятъ като не били благодарни отъ него, той отишелъ у Илия Цаневъ, а войската била расположена по къщата за да се стопли и отпочине отъ продължителния бой.

Гурко назначилъ воененъ губернаторъ въ София княза Оболенский, съставилъ се врѣменентъ съвѣтъ въ който били членове: Игнатий Рилски, Спасъ Тумшаровъ, Манолъ Багдатлиски, Стоянъ Рунтовъ и други, подъ председателството на Илия Цаневъ. Наредила се и жандармерия, която да пази тишината и порядъка, нѣ като пристигналъ ген. Петръ Владимировичъ Алабинъ, той уредилъ гражданското управление.

Алабинъ билъ човѣкъ патриотъ и дѣятеленъ. Той е поставилъ основата на Софийската библиотека. Освѣтя чѣ самъ жъртвовалъ, нѣ и много книги, пари, извѣнъ събралъ.

Той далъ 25,000 р. за построяването паметникъ на Левски. Обаче, отъ гдѣ е взелъ тѣзи пари и какво сж станали отпослѣ, т. е. въ чии рѣцѣ останахж, не се знае.

Руситѣ намѣрили въ София 6 турски знамена, 200,000 оки брашно, много баруть и боеви припаси. Само въ една джамия Гурко намѣрилъ до 20,000 ковчези съ надписъ „за Плѣвень“. Не било възможно да се преброи числото на припаситѣ.

Гурко остави ген. Арноли въ София и на 29-й потегли въ 4 колонии: Шуваловъ съ 30 батал. 12 ескадр. и 74 орждия, по шосето къмъ Ихтиманъ; Криденеръ съ 24 батал. 24 ескадр. и 58 орждия за Мечка, Панагюрище; Шилдеръ-Шулднеръ съ 6 батал. и 8 орждия по долината на р. Тополяница.

Слѣдъ Св. Стефанский Договоръ, живущитѣ въ Цариградъ българи, почнали да отиватъ по домоветѣ си и Софийскитѣ заточеници избѣгнаха въ Св. Стефанъ, а на 9 й мартъ пристигнали въ София, посрещнати съ голѣмо тържество отъ гражданитѣ наедно съ духовенството и владиката Мелетия. При влизанието въ града най-първо вървели на конѣе записанитѣ за заточение 50 д., слѣдъ тѣхъ заточеницитѣ а най-подиръ народа. На Бая-Баши имало още повече народъ, спрѣли се тамо, учителя Боботиновъ държалъ рѣчь и всякой единъ отъ заточеницитѣ придруженъ отъ свои приятели отишелъ въ дома си.

Превзиманието на Самоковъ. Въ този градъ имало нѣскои си Юсефъ паша, родомъ самоковецъ, защитникъ и покровитель на българтѣ. Едно врѣме той билъ уловенъ отъ крж-